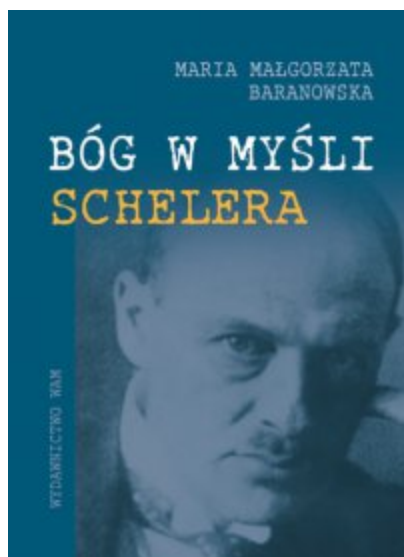

Bóg w myśli Schelera - Maria M. Baranowska

Max Scheler (1874–1928) jest jedną z najważniejszych postaci filozofii XX wieku. Jako współtwórca, wraz z Edmundem Husserlem, fenomenologii, jej programu i jej pierwszych osiągnięć teoretycznych, stworzył dzieła do dziś zadziwiające wagą stawianych problemów oraz trafnością ich rozwiązań. Chociaż do swej koncepcji fenomenologii doszedł niezależnie od Husserla (osobiście poznał go dopiero w 1901 roku), to jednak wiele mu zawdzięczał, a w szczególności dzielił z nim podstawowe metodologiczne założenia tej orientacji.

Max Scheler (1874–1928) jest jedną z

najważniejszych postaci filozofii XX wieku. Jako współtwórca, wraz z Edmundem Husserlem, fenomenologii, jej programu i jej pierwszych osiągnięć teoretycznych, stworzył dzieła do dziś zadziwiające wagą stawianych problemów oraz trafnością ich rozwiązań. Chociaż do swej koncepcji fenomenologii doszedł niezależnie od Husserla (osobiście

poznał go dopiero w 1901 roku), to jednak wiele mu zawdzięczał, a w szczególności dzielił z nim podstawowe metodologiczne założenia tej orientacji.

Bóg w myśli Schelera

Maria M. Baranowska

wydawca: WAM

ilość stron: 202

Przedmowa

Władysław Stróżewski

Max Scheler (1874–1928) jest jedną z najważniejszych postaci filozofii XX wieku. Jako współtwórca, wraz z Edmundem Husserlem, fenomenologii, jej programu i jej pierwszych osiągnięć teoretycznych, stworzył dzieła do dziś zadziwiające wagą stawianych problemów oraz trafnością ich rozwiązań. Choć do swej koncepcji fenomenologii doszedł niezależnie od Husserla (osobiście poznał go dopiero w 1901 roku), to jednak wiele mu zawdzięczał, a w szczególności dzielił z nim podstawowe metodologiczne założenia tej orientacji. Były to: postulat bezzałożeniowości filozofii, wymagający jej niezależności od potocznego poglądu na świat, jak i od rezultatów nauk szczegółowych, oparcia filozofii na szeroko rozumianym doświadczeniu, wreszcie na nastawieniu badawczym mającym na celu odsłonięcie istoty badanego zjawiska. Szczególnie ważny jest tu postulat bezpośredniego doświadczenia, które wolne od z góry przesądzających redukcji powinno każdorazowo dostosowywać się do swoistości swego przedmiotu: wszak inne jest doświadczenie zmysłowe przedmiotów materialnych, inne własnych przeżyć psychicznych, inne wartości, jeszcze inne przedmiotów abstrakcyjnych i idei. Przedmiot doświadczenia winien zostać dokładnie, adekwatnie opisany, by w następnej fazie móc podjąć trud wydobycia istoty, eidos badanego zjawiska. W zabiegach tych Scheler był niedościgłym mistrzem: wystarczy zwrócić uwagę na jego analizy miłości, sympatii, resentymentu, tragiczności, przeżycia świętości – by się o tym dowodnie przekonać.

Przykłady tu przytoczone nie są przypadkowe. Dziedzinami szczególnych zainteresowań i wnikliwych badań Schelera były w pierwszej kolejności filozofia człowieka (wraz z koncepcjami społeczeństwa), aksjologia, nastawiona na różne rodzaje wartości,

filozofia religii. Wkładu Schelera w rozwój tych dziedzin i związanych z nimi dyscyplin, takich choćby jak etyka czy estetyka, niepodobna przecenić.

przeczytaj cały wstęp, fragment książki oraz przejrzyj jej spis treści